Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. *Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvorno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo* jezikovno in prevajalsko politiko [Povezava].

Odločba v zadevi 255/2009/JF - Težave v zvezi s povračilom stroškov nevladni organizaciji za projekt programa Mladina

Odločba
Primer 255/2009/JF - **Preiskava uvedena dne** 19/03/2009 - **Odločba z dne** 19/05/2010

Pritožnica, danska nevladna organizacija, je organizirala dvotedenski seminar za mlade o integraciji manjšin in širitvi EU. Seminar je bil sponzoriran iz programa *Mladina* Evropske komisije. Ob koncu seminarja je Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo („EACEA“), ki je upravljala donacije za programme *Leonardo* , *Socrates* , in *Mladina* , pritožnico zaprosila za povračilo stroškov seminarja v znesku 2 364 EUR. Pritožnica se s povračilom ni strinjala in se je za pomoč obrnila na varuha človekovih pravic.

Po temeljiti proučitvi pritožbe je varuh človekovih pravic sklenil začeti preiskavo. Agencija EACEA je ponovno proučila svoje dokumente in ugotovila, da so stroški za nadzornike, ki so spremljali mlade udeležence, za katere je sprva menila, da niso upravičeni, v skladu z veljavnimi pravili vendarle upravičeni. Zato je preklicala zahtevo po povračilu 2 364 EUR in menila, da je primer zaključen.

Vendar je preiskava varuha človekovih pravic pokazala tudi, da je pritožnica pri izpolnjevanju vloge za donacijo za program *Mladina* storila očitno napako. Za potne stroške sodelujočih je vnesla napačno številko. Zato pritožnica za omenjene stroške ni prejela pravilnega zneska. Ker je bila agencija EACEA pravočasno opozorjena na omenjeno napako, je varuh človekovih pravic menil, da bi bilo nepravično in nesorazmerno, če pritožnici ne bi povrnili dejanskih stroškov, ki jih je imela v danih okoliščinah. Zato je predlagal sporazumno rešitev, po kateri bi agencija EACEA razmislila o tem, da bi pritožnici plačala dejanske potne stroške udeležencev seminarja.

Agencija EACEA je omenjeni predlog sprejela in pritožnici plačala celotni znesek 2 722,03 EUR. Varuh človekovih pravic je pohvalil pobudo agencije EACEA in zaključil primer.

OZADJE PRITOŽBE

1. Novembra 2002 je dansko NVO *Association for Community Colleges* (v nadaljnjem besedilu: pritožnik) [1] , zaprosilo Urad za tehnično pomoč (TAO) za Socrates, Leonardo in Mladino („Komisija“) [2] . Veljavna pravila o financiranju programa Mladina za potne stroške so določala, da bo Skupnost financirala 70 % teh stroškov.

2. Pritožnikov projekt *Transylvania Community College 2003* je vključeval več kot 50 mladih in mladinskih delavcev iz 11 evropskih držav, ki so sodelovali v dvotedenskih razpravah o vključevanju srednje- in vzhodnoevropskih manjšin ter širitveni politiki EU. Skupni izdatki za potne stroške projekta so znašali 13 750 EUR. V skladu z nepovratnimi sredstvi iz programa Mladina bi Komisija krila 70 % teh odhodkov, kar ustreza 9 500 EUR. Vendar je pritožnik pri izpolnjevanju vloge napačno navedel to številko kot skupne potne stroške projekta. Zato se je za ta znesek uporabilo 70-odstotno financiranje Skupnosti, Komisija pa bi krila le 6 650 EUR s tem povezanih potnih stroškov.

3. Julija 2003 je Komisija po odobritvi projekta pritožniku poslala finančni sporazum za nepovratna sredstva iz programa Mladina v višini 24 350 EUR (v nadaljnjem besedilu: pogodba). Pogodba je kot skupni strošek za potne stroške navedla 9 500 EUR.

4. Dne 9. julija 2003 je pritožnik podpisal pogodbo in jo poslal nazaj Komisiji. Kljub temu je pritožnik v dopisu, priloženem pogodbi, Komisijo opozoril na dejstvo, da "je *zaprosila za znesek v višini 9,500 EUR za kritje 70 % potnih stroškov (skupni stroški bodo znašali 13,750 EUR). Vendar je predlagani proračun [Komisije] še enkrat zmanjšal znesek (0,70 x 9 500 EUR = 6 650 EUR). "V* luči zgoraj navedenega je pritožnik pozval Komisijo, naj ponovno preuči zadevne zneske.

5. Komisija je 21. julija 2003 podpisala in odobrila pogodbo.

6. Med 3. in 16. avgustom 2003 je pritožnik izvedel projekt. V tem obdobju, to je 7. avgusta 2003, ji je Komisija plačala prvi obrok v višini 19 480 EUR.

7. Pritožnik je na začetku leta 2004 predložil končno poročilo o projektu, v katerem je opredelil 13 817 EUR nastalih potnih stroškov.

8. Pritožnik je 6. julija 2004 Komisiji poslal dopis, v katerem je izrazil zaskrbljenost zaradi morebitnega nesporazuma v zvezi s potnimi stroški. Komisija je pritožniku plačala 6 650 EUR potnih stroškov projekta. Vendar je pritožnik ob podpisu pogodbe obvestil Komisijo, da 70 % njegovih skupnih potnih stroškov ustreza 9 500 EUR. Zato je bilo očitno, da je Komisija storila napako, ko je odobrila proračun v višini 9 500 EUR, ki ustreza 100 % potnih stroškov. Čeprav je to napako ugotovil pred podpisom pogodbe, pritožnik v zvezi s tem ni začel pogovorov s Komisijo in je podpisal pogodbo, ker se je takrat projekt začel. Pritožnik je bil pod časovnim pritiskom in ni imel druge možnosti, kot je bil, da podpiše pogodbo. Poleg tega je Komisija 23.

julija 2003 zgoraj navedeni problem opredelila kot zgolj „ *tehničnost* “. Glede na navedeno je pritožnik pozval Komisijo, naj popravi to napako in ji plača 2 850 EUR preostalih potnih stroškov s končnim obrokom.

9. Komisija je 15. julija 2004 pritožniku izplačala celoten preostali znesek nepovratnih sredstev in 27. julija 2004 zaključila projekt.

10. Komisija je 28. julija 2004 odgovorila na pritožnikovo sporočilo z dne 6. julija 2004. Navedla je, da: (I) " *Obrazec vloge, ki ga je predložil* [pritožnik], *je bil očitno napačen. Podrobnosti o potnih stroških so bile jasno prikazane… skupaj znašajo 9 500 EUR. V skladu s pravili o financiranju ukrepa lahko Komisija upošteva samo 70 % tega zneska za financiranje, tj. 6 550 EUR* .“; in (ii) zato je odobril 6 650 EUR potnih stroškov. Pritožnikovo pismo z dne 9. julija 2003 se je štelo za zahtevek za „ *dodatno financiranje* “. Komisija bi lahko v izjemnih okoliščinah in pred letom 2003 spremenila svoje odločitve o dodelitvi. Takrat je bila pripravljena pomagati pritožniku pri iskanju ugodne rešitve za razmere. Vendar je leta 2003 začela veljati nova finančna uredba, ki vsebuje podrobne zahteve za upravljanje programov Skupnosti. Zato dodatnega financiranja ni bilo več mogoče odobriti, ne glede na kakršne koli veljavne utemeljitve. Komisija je še vedno zaprosila za odstopanje od tega pravila in poskušala dodeliti dodatna sredstva. Vendar je leta 2004 postalo popolnoma jasno, da v okoliščinah, kot je pritožnik, NFR ne bo dopuščal nobenih sprememb nepovratnih sredstev. Pritožnik je imel izključno odgovornost za svojo vlogo in bi moral biti pri izpolnjevanju obrazca zelo pozoren, da bi se izognili napakam. Komisija (i) je obžalovala, da pritožnikove zahteve za „ *dodatno financiranje* “ v višini 2 850 EUR ni bilo mogoče odobriti; in (ii) potrdila, da je pritožniku že nakazala zadnji obrok v višini 4 870 EUR.

11. Pritožnik je 7. septembra 2004 poslal odgovor, v katerem je priznal, da so bile v prijavnem obrazcu storjene napake. Vendar je poudarilo, da čeprav je Komisija lahko popravila del, ki se nanaša na potne stroške v tožbi, tega ni storila. Poleg tega, čeprav je bilo res, da je pritožnik na eni posebni strani vloge dejansko vstavil napačen izračun, „ *je bil znesek pravilen na strani 10 (70 % = 9.500) in pravilen v priloženem proračunu.* “ Pritožnik je s Komisijo nadalje razpravljal o vprašanju potnih stroškov, slednja pa je *menila, da je bila napaka TAO* . Ker je Komisija tako sprejela odgovornost, je bil pritožnik zadovoljen in podpisal pogodbo. Čakanje na novo pogodbo bi povzročilo resne finančne težave. Pritožnik je prejel pogodbo le tri tedne pred začetkom projekta, Komisija pa je predlagala „ *tehnično* “ rešitev, ki je pritožniku omogočila, da zaprosi za „ *dodatno financiranje* “. Glede na navedeno je pritožnik ponovil svojo zahtevo, naj ji Komisija plača preostalih 2 850 EUR potnih stroškov.

12. Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo (EACEA) je 1. januarja 2006 od TAO prevzela spremljanje in upravljanje mladinskih projektov.

13. Družba *Moore Stephens LLP* (v nadaljevanju: revizor) je 3. novembra 2006 na zahtevo EACEA revidirala rezultate projekta.

14. Revizor je pripravil tri različice svojega poročila, (i) prvo, 18. decembra 2006; (II) drugi, 19. decembra 2007; in (iii) tretji in zadnji 2. junija 2008. V tem zadnjem poročilu je revizor Komisiji

priporočil, naj od pritožnika izterja 2 364 EUR za predmete, ki niso potni stroški.

15. Agencija EACEA je 18. julija 2008 pritožniku poslala finančno obvestilo z naslovom „ *končno finančno stanje donacije MLADINA po reviziji", v katerem je od* nje zahtevala, naj povrne 2 364 EUR (v nadaljevanju: odločba). Odločba je določala, da:

„ *finančno stanje projekta [pritožnika] v zvezi z ugotovitvami finančne revizije št. 1 (nepravilen izračun stroškov dejavnosti), št. 2 (potni stroški, navedeni v končnem poročilu, presega znesek v računovodskih evidencah) in št. 3 (prekoračitev proračuna za potne stroške) je naslednje:*

Predlagana nepovratna sredstva za obdobje upravičenosti: 27 325,00 EUR

Končna nepovratna sredstva, dogovorjena po revizijski oceni: 21 986,00 EUR

Predhodno financiranje in že plačana razlika: 24 350,00 EUR

Povračilo stroškov izvajalski agenciji: 2 364,00 EUR" .

EACEA je nadalje poudarila, da ji bo EACEA, če se pritožnik v 60 dneh ne bo odzval, poslala opomin dolžniku, v katerem so navedeni pogoji in pogoji za povračilo. Neplačilo navedenega zneska v rokih, ki jih določi EACEA, bi povzročilo obresti za odloženo plačilo.

16. EACEA je 4. novembra 2008 pritožniku poslala opomin dolžniku in ji 20. januarja 2009 poslala opomin za plačilo v skupnem znesku 2 384,17 EUR.

17. Pritožnik se je 28. januarja 2009 obrnil na varuha človekovih pravic.

PREDMET PREISKAVE

18. Pritožnik je trdil, da je zahtevek EACEA za povračilo, naveden v njenem sklepu, nepošten, saj ni upošteval potnih stroškov projekta, ki so ji še vedno nastali.

19. Pritožnik je trdil, da bi ji morala EACEA (i) plačati dejanske potne stroške projekta v skladu s priporočilom revizorja na strani 17 poročila z dne 18. decembra 2006; in (ii) podrobno pojasni izračune in sklepe iz njenega sklepa.

PREISKAVA

20. Varuh človekovih pravic je 19. marca 2009 pritožbo posredoval predsedniku Evropske komisije.

21. Varuh človekovih pravic je 8. julija 2009 prejel mnenje Komisije v francoščini in 15. julija 2009 njen prevod v angleščino, ki ga je posredoval pritožniku s povabilom k predložitvi pripomb.

22. Medtem je pritožnik 19. aprila in 27. junija 2009 varuhu človekovih pravic predložil dodatne informacije. 4. avgusta 2009 je varuhu človekovih pravic predložila svoje pripombe na mnenje Komisije.

23. Po skrbni preučitvi mnenja in pripomb varuh človekovih pravic ni bil zadovoljen, da se je Komisija ustrezno odzvala na pritožbo. Zato je začasno ugotovil nepravilnosti in v skladu s členom 3(5) svojega statuta Komisiji predlagal sporazumno rešitev.

24. Varuh človekovih pravic je 1. marca 2010 prejel odgovor Komisije, ki ga je posredoval pritožniku za svoje pripombe. Pritožnik ni predložil pripomb.

ANALIZA IN SKLEPI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Alegacija nepoštenosti in z njo povezanih zahtevkov

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

25. Pritožnik je trdil, da je zahtevek EACEA za povračilo, naveden v njenem sklepu, nepošten, saj ni upošteval potnih stroškov projekta, ki so ji še vedno nastali.

26. V podporo tej trditvi je pritožnik trdil, da:

(a) EACEA ni upoštevala priporočila revizorja, navedenega v nadaljevanju, glede potnih stroškov, ki je bilo podano na strani 17 njenega poročila z dne 18. decembra 2006:

„ *povrniti bi bilo treba še 2,723 EUR (razlika med zahtevanim zneskom 9,500 EUR in dejanskimi stroški v višini 9,373) EUR* [sic]“; in

(b) Komisija se je najprej strinjala, da bo plačala znesek v višini 9 500 EUR, nato pa si je premislila, pri čemer je trdila, da ji NFR tega ni dovolil.

27. Pritožnik je trdil, da bi ji morala EACEA (i) plačati dejanske potne stroške projekta v skladu s priporočilom revizorja na strani 17 poročila z dne 18. decembra 2006; in (ii) podrobno pojasni izračune in sklepe iz njenega sklepa.

28. Komisija je v svojem mnenju potrdila svoje stališče, da je pritožnik storil napako, ker je v delu vloge, ki se nanaša na ocenjene potne stroške, nepravilno izpolnil znesek, ki se nanaša na finančna sredstva Skupnosti. Komisija zato ni mogla zagotoviti financiranja, ki bi bilo višje od tistega, ki ga je pritožnik prijavil in odobril z lastnim podpisom.

29. Komisija in EACEA sta zavrnili pritožnikovo vlogo za dodatno financiranje pod pogoji Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za

splošni proračun Evropskih skupnosti [3] , in pogodbenih določb, ki jih je odobril pritožnik.

30. EACEA ni poznala poročila revizorja z dne 18. decembra 2006, ki je bilo „ *neuradni dokument* “. Prejel je le poročilo z dne 19. decembra 2007 in končno poročilo z dne 2. junija 2008. Revizor je ugotovil, da je bilo šest udeležencev pritožnikovega projekta starejše od dovoljene starosti v programu, ki je bila od 15 do 25 let. Zato je zavrnil stroške, povezane z dejavnostmi teh šestih udeležencev.

31. Po pritožbi je EACEA od revizorja zahtevala dodatne informacije o navedeni zavrnitvi. Revizor je ponovno preučil dokumentacijo in ugotovil, da je bilo zadevnih šest udeležencev opazovalcev, ki so spremljali skupino mladih udeležencev projekta. Zagotavljali so učinkovitost učnega procesa ter zaščito in varnost udeležencev. Iz tega sledi, da se zahteva v zvezi s starostjo zanje ni uporabljala, zato so bili njihovi stroški upravičeni. Zato bi Komisija preklicala svoj nalog za izterjavo in, ker je pritožniku že odobrila najvišji znesek, določen v pogodbi, projekt za nedoločen čas zaprla.

Predhodna ocena varuha človekovih pravic, ki je privedla do predloga sporazumne rešitve

32. Pritožnik je v svojih pripombah poudaril, da dokler ni prejel kopije mnenja Komisije varuhu človekovih pravic, nikoli ni videl končnega poročila revizorja z dne 2. junija 2008. Pritožnik je bil po tem, ko je videl mnenje, prepričan, da je Komisija končno pojasnila, zakaj je menila, da so nekateri stroški projekta neupravičeni, in je na pritožnika naslovila odločbo z zahtevkom za povračilo.

33. V zvezi s tem je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da se zadevno vračilo ni nanašalo na zneske v zvezi s potnimi stroški, ki so bili predmet te pritožbe, temveč na „ *stroške dejavnosti* “ nekaterih udeležencev pritožnikovega projekta.

34. Varuhinja človekovih pravic je pozdravila dejstvo, da je Komisija sprejela ukrepe za pojasnitev izračunov svojega sklepa, in ugotovila, da so ti koraki privedli do preklica njenega naloga za povračilo. Vendar je poudaril, da navedeni koraki in rezultati niso vplivali na pritožnikovo trditev, da bi mu morala Komisija plačati dejanske potne stroške projekta.

35. Varuh človekovih pravic je podrobno analiziral tudi druge vidike končnega poročila revizorja. V tem poročilu je revizor ugotovil, da (i) upravičeni potni stroški ustrezajo 9 372,03 EUR; (II) potni stroški, predvideni v proračunu, so znašali 6 650 EUR; in posledično (iii) skupni proračunski primanjkljaj v višini 2 722,03 EUR, ki ga je bilo treba šteti za neupravičenega v skladu s pogodbo. V zvezi s tem pa se je revizor strinjal, da bi Komisija lahko spremenila proračun ali odobrila nekaj dodatnega financiranja pritožniku. Kljub temu je končno odločitev o potnih stroških prepustila agenciji EACEA z naslednjimi pogojnimi pogoji:

„ če bi TAO izjavil, da bi bil pripravljen spremeniti proračun ali zagotoviti dodatna sredstva za odpravo tega upravnega nesporazuma (čeprav ustno), menimo, da bi to lahko bilo izvedeno. Pripravljeni smo sprejeti zgoraj opisano vprašanje kot nesporazum, ki ga je mogoče odpraviti pred dokončnim sprejetjem in potrditvijo tega revizijskega poročila. Medtem ko to ohranjamo

kot ugotovitev, prepuščamo končno odločitev presoji EACEA. " [4]

36. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic ugotovil, da Komisija med preiskavo ni izpodbijala pritožnikove izjave, da je Komisija predlagala „ *tehnično* “ rešitev problema, pri čemer bi pritožnik zaprosil za nadaljnje „ *dodatno financiranje* “.

37. Pozneje pa je Komisija v dopisu z dne 28. julija 2004 zavrnila to dodatno financiranje, ker je medtem sprejela „temeljni *premik pristopa* “. Čeprav je bila Komisija pripravljena pomagati, tega ni mogla storiti, ker ji je NFR preprečil dodelitev dodatnih sredstev pritožniku [5] .

38. Varuh človekovih pravic ni razumel, zakaj mnenje revizorja, izraženo junija 2008, da „ *bi to lahko bilo izvedeno* “, ne bi moglo biti odločilno in je Komisiji omogočilo, da prekliče svoje prejšnje stališče, ki je bilo uradno izraženo julija 2004.

39. Poudaril je, da je obravnavano vprašanje preprosta napaka, ki jo je kot tako opredelila Komisija in jo je revizor opisal kot „ *upravno nesporazum* “. Komisija je krila le 6 650 EUR potnih stroškov, ker je bil to znesek, ki ga je pritožnik pomotoma vključil v obrazec vloge, ki ga je ustrezno podpisala in odobrila, upravičeni potni stroški pritožnika pa so v skladu s končnim poročilom revizorja znašali 9 372,03 EUR. Z drugimi besedami, če pritožnik ne bi storil te napake, bi Komisija krila celotni znesek v višini 9 372,03 EUR, ki ustreza potnim stroškom.

40. Varuh človekovih pravic je večkrat poudaril pravno dolžnost Komisije, da zaščiti finančne interese Skupnosti. Po mnenju varuha človekovih pravic je edino pravilno, da si Komisija prizadeva zagotoviti, da se financiranje ne dodeli brez ustrezne utemeljitve.

41. V obravnavanem primeru ni bilo sporno, da so potni stroški, ki jih je revizor navedel v svojem končnem poročilu, ustrezali stroškom, ki jih je imel pritožnik v okviru projekta programa Mladina. Poleg tega je varuh človekovih pravic menil, da je bila napaka pritožnika tako patentna, da se je Komisija, čeprav ustno, strinjala z rešitvijo za to napako. Komisija v okviru te preiskave tega ni izpodbijala in [6] potrdila [6] , da je, kot je pritožnik trdil v dopisu z dne 6. julija 2004, na strani 10 pritožnikove vloge 9 500 EUR dejansko opredelil kot „[t] ravel *stroške (70 % dejanskih stroškov)“* , tj. „[t] otalni *znesek, zahtevan iz programa YOUTH“* .

42. Varuh človekovih pravic je menil, da je razumno, da v primerih, ko se patentne napake zgodijo v času prijave, pristojna institucija pri ocenjevanju te prijave prijavitelju, ki je storil napako, omogoči, da jo popravi [7] . Če pa se napaka odkrije šele po podpisu pogodbe, je smiselno to pogodbo ustrezno spremeniti. Čeprav pritožnik, ki je bil na koncu šibkejša pogodbena stranka, ni vztrajal pri tej spremembi, pa načeli storitvene naravnanosti in poštenosti od Komisije zahtevata, da prevzame pobudo v zvezi s tem. Vendar institucija tega ni storila.

43. Glede na navedeno se je varuhu človekovih pravic zdelo, da ni povrnil dejanskih in upravičenih potnih stroškov pritožnikovega projekta, in sicer ne le nepošteno, ampak tudi nezdružljivo z načelom sorazmernosti, kot je določeno v Evropskem kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev [8] .

44. Varuhinja človekovih pravic je zato predhodno ugotovila, da je zavrnitev EACEA, da bi krila preostali del potnih stroškov projekta pritožnika, pomenila nepravilnost. Zato je v skladu s členom 3(5) svojega statuta predlagal sporazumno rešitev:

„ *EACEA bi lahko pritožniku plačala preostalih 2 722,03 EUR potnih stroškov projekta.*

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

45. EACEA je menila, da je predlog varuha človekovih pravic za prijazno rešitev razumna in se je strinjala, da pritožniku plača preostalih 2 722,03 EUR potnih stroškov projekta.

46. Pritožnik je po telefonu potrdil, da je zadovoljen z izidom preiskave.

Ocena varuha človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

47. Varuh človekovih pravic pozdravlja, da je EACEA sprejela njegov predlog za sporazumno rešitev in je pripravljena rešiti pritožbo. V skladu s tem je zaključil primer.

B. Sklep

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

Varuh človekovih pravic pozdravlja, da je EACEA sprejela njegov predlog za sporazumno rešitev in je pripravljena rešiti pritožbo. Zato je primer zaključil.

O tej odločitvi bodo obveščeni pritožnik, direktor EACEA in predsednik Komisije.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Strasbourgu, 19. maja 2010

[1] Pritožnik „ *je nevladna, neprofitna in nestrankarska organizacija, ki si prizadeva za razvoj evropske (nadnacionalne) javne sfere* “ (www.acc.eu.org) [Povezava].

[2] Varuh človekovih pravic ugotavlja, da ji je po mnenju Komisije TAO pomagal pri upravnem upravljanju centraliziranih ukrepov v okviru akcijskih programov Socrates, Leonardo in Mladinska skupnost do 31. decembra 2005. Zato se bosta TAO in Komisija odslej imenovala zgolj „Komisija“.

[3] UL L 248, str. 1.

[4] Navedena na strani 17 izvoda končnega poročila revizorja, ki ga je varuhu človekovih pravic

predložila Komisija s svojim mnenjem.

[5] Dopis Komisije z dne 28. julija 2004 vsebuje te izjave: *prejšnja praksa pred letom 2003 je omogočila spremembe odločb o dodelitvi nepovratnih sredstev, kadar so to upravičevale izjemne okoliščine. O teh odločitvah je odločala Komisija. Glede na navedeno je bil TAO pripravljen pomagati pri iskanju ugodne rešitve za razmere...* [I] *leta 2003 je začela veljati nova finančna uredba (NFR)... Težava pri vašem projektu je nastala v trenutku, ko je Komisija sprejela temeljit premik pristopa, in ostaja veljavna: po tem, ko je Komisija sprejela in potrdila sklep izbirne komisije (v skladu s pogoji finančne uredbe – člen 111 izvedbenih ukrepov), se iz kakršnega koli razloga ne odobri nobena dodatna ugotovitev. TAO in pristojne mladinske službe Komisije so kljub temu zaprosile za odstopanje od tega pravila, da bi omogočile dodelitev dodatnih sredstev; v začetku leta 2004 je postalo popolnoma jasno, da nova finančna uredba v tovrstnih okoliščinah ne bo dovolila spremembe nepovratnih* sredstev.

[6] Komisija je svojemu mnenju priložila kopijo pritožnikove vloge.

[7] Glej po analogiji zadevo T-211/02, Tideland *Signal Ltd proti Komisiji Evropskih skupnosti* , Recueil 2002, str. II-3781, točka 37: „ *pooblastilo, da zahteva pojasnilo, mora zlasti v skladu z načelom dobrega upravljanja iz prava Skupnosti spremljati obveznost izvajanja te pristojnosti v okoliščinah, v katerih je jasno, da je razjasnitev ponudbe dejansko mogoča in potrebna [...] Čeprav ocenjevalni odbori Komisije niso dolžni zahtevati pojasnil v vseh primerih, ko je ponudba dvoumno sestavljena, morajo pri odločanju o vsebini vsake ponudbe ravnati z določeno mero skrbnosti. Če pogoji same ponudbe in okoliščine, s katerimi razpolaga Komisija, kažejo, da je dvoumnost verjetno preprosta in da jo je mogoče zlahka razrešiti, je načeloma v nasprotju z zahtevami dobrega upravljanja, da ocenjevalna komisija zavrne ponudbo, ne da bi uporabila svojo pristojnost, da zahteva pojasnila. Odločba o zavrnitvi ponudbe v takih okoliščinah lahko pomeni očitno napako pri presoji institucije pri izvajanju tega pooblastila* .

[8] Člen 6 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev določa:

„ *1. Uradnik pri sprejemanju odločitev zagotovi, da so sprejeti ukrepi sorazmerni z zastavljenim ciljem. Uradnik se zlasti izogiba omejevanju pravic državljanov ali zaračunavanju taks zanje, kadar te omejitve ali takse niso v razumnem razmerju z namenom zasledovanega ukrepa.*

2. Uradnik pri sprejemanju odločitev spoštuje pravično ravnovesje med interesi posameznikov in splošnim javnim interesom .